

Звук, моћ звука, мантре...

– Увод у семинар „Духовни звук и његова практична лековитост“ –

§ 1. Преглед тема семинара

- материја је груба („твар“) или суптилна („танано, оно изнад, етар“), а звук је суптилна материја
- звук је не само суптилна материја, него и најсуптилнија јер је звук:
 - 1) покретач многих материјалних појава или стања (ћарлијање ветра смирује, лепа реч обрадује, зла реч повређује, наредба изазива рат, али и успоставља мир, реч даје знање и истину, али и шири незнање и лаж, језик преноси цивилизацијско сазнање и искуство, обезбеђује комуникацију и даје информацијски континуитет; ведска оружја која се активирају звуком и Теслине замисли...)
 - 2) покретач материјалности уопште (зачињање добре или свете деце уз свету реч, Апсолут Речју ствара: *У почетку бијаше Реч (Логос)* или, пак, ведско *Танух* □!)
- дакле, што је материја суптилнија, то је моћ већа
- гледајући из угла Света идеја, идејни звук је духовни звук и, логички, он је несамерљиво моћнији од материјалног звука јер све духовне револуције света, већег или мањег обима и трајања, започете су и остварене помоћу моћи духовног звука:
 - 1) ведска (аријска) цивилизација, поједини дервишки редови, духовна реформација Мадв(ачарј)е, исихазам Григорија Паламе, санкиртан Чејтанје, гаудија-матови Бактисиданте, богомољачки покрет Николаја Велимировића, ИСКОН Бактиведанте Свамија-Прабупада... — уза све то су грубљи видови материје долазили сами од себе: обиље ведског доба, богатство дервиша, мноштво храмова Мадв(ачарј)е, брзи пораст цркава исихаста, сви тадашњи Индијци следбеници Чејтанје, више од 64 храма Бактисиданте, разгранатост ћелија богомољачког покрета, више од 108 центара Бактиведанте Свамија-Прабупада
- дакле, што више звуком „дарнеш“, то више долази моћи, обиља, среће, радости итд.
- звук је и лек и то је део Ајур-Веде, најдревније медицине света, према постулату: грубо се санира грубим – а лечи се суптилним и још суптилнијим
- дакле, што је звук суптилнији или духовнији, то је јачи као лек, по принципу: као што је духовни звук несамерљиво моћнији од материјалног звука, тако је и духовни звук несамерљиво моћнији лек од материјалног звука (ајурведска терапија звучним посудама, ајурведска терапија мантрама за оздрављење, позитивирање психе позитивним речима и афирмацијама, излечење психе молитвом или мантрама, телесна оздрављења од молитви или мантри...)
- духовни звук је, логички, пре свега лек за душу или дух, за наше право, духовно, изворно, исконско ја које смо – болесни од материјализма – заборавили
- излечење тог духовног јаства (сопства) од материјализма, његово духовно оживљавање и, логички, повратак те појединачне „идеје у Свет идеја“ јесте врховна добробит духовног звука, молитве, мантре...
- повратак правих нас, душе, духа, у димензију Вишег Ја је једини прави, односно блажени живот, као кад се риба праћаканем враћа са обале у реку, свој једини и прави дом
- молитве или мантре не кују се и не смишљају како дан осване, већ долазе из најчистијих извора: из Више димензије (Божанском инспирацијом), из светих списа (Веда, Ајур-Веде...) те од врских духовних лекара (светаца над свецима)

- духовни звук даје тзв. „укус за више“ и тако води душу, појединачну „идеју“, духовно јаство (сопство, себство, *Selbst*) од нижих навика и искустава ка вишим навикама и искуствима (не: месо, риба, јаја, опијати, коцка, секс, сем за зачињање добре или свете деце, као и све друге очито лоше особине)
- духовни звук или мантра није ствар вере, већ је то пре свега искуство, тј. боље је ако духовни болесник, тј. *ми* верујемо у духовни лек, али уопште и не морамо, само нек прогутамо кашичицу, макар и из беса, лудости или радозналости – све делује
- Веде нису религија или вера или филозофски пут, него су то најстарији и општи (вечни) принципи пре свега духовног живљења па живети у складу са Ведама не значи ишта или сместа мењати у својој нацији, вери, идејама, уверењима итд. — исконски Пут све узвисује природно и постепено до Исконости
- мантре су на језику *наше*, индоевропске или индоаријске (пре свега духовне) праивилизације, на санскрту, али се могу јавити и у другим језицима, као и трансјезички, односно (случајно) гласовно садржане у неком од постојећих језика
- типови мантри: бица-мантре („мини-мантре“), мантре (класичне мантре) и мантре са посебним препорукама за начин употребе и корисника
- начини вибрирања мантри: мантре које се само изговарају, мантре које се певају и изговарају, мантре које се и певају и изговарају и медитирају
- добре (ведске) и лоше, тј. лажне (постведске, хиндуистичке = ведске секташке) мантре
- категорија *маха-мантре*, мантре над мантрама, четири различите маха-мантре за четири космичке ере времена или доба човечанства (југе), само маха-мантра се и пева и изговара и медитира
- маха-мантра за садашњу космичку еру (југу) и њен однос према мантри *Ом*, маха-мантра за ову југу (*кали-југу*) као праизвор свих ведских мантри према односу: драги камен и златни прстен-држач, а по принципу: највеће блага најпалијима
- практичне радионице, питања и одговори и удубљивања у санскрт као информацијски „савршен језик“ где год је то и угодно и корисно (*dulce cum utili*)...
- додатак: значење речи *мантра* на санскрту¹

*мантра*х □ м. (ређе *мантра*м ср., или чак *мантра̄* ж.)

- 1) Реч, света реч, духовна реч
- 2) свети текст, цитат или стих из светог списка
- 3) свети збор, молитва, ода Богу
- 4) химна Богу, обредни текст (који се пева или скандира)
- 5) зазив, обраћање Богу или арханђелима
- 6) мистични, свемоћни, духовни зазив
- 7) магијски зазив, призивање
- 8) бајалица, мађија, чаралица
- основних ведских мантри има 70 милиона, оних осталих небројено
- 9) арх. ријеч, савјет, збор,² савет, план, наум, тај(н)а
- 10) Бог-Логос
- 11) арханђелска или херувимска молитва
- 12) кућа комуникације, 5-а у хороскопу

¹ *Monier-Williams Sanskrit-English Dictionary*, 786, 1.

² У изразима *ријеч учинити*, *савјет* или *збор учинити*.

§ 2. Радионица: Шта је то мантра и вреди ли то чему?

(Жарко Вељковић • 0613033905)

Сретну се двоје у Нишу па ће једно: „Де си, бре, шта радиш?“ – „Ма ево мантрам нешто.“³ Ако бисмо редом питали: „Шта је то мантра?“, покоји поп рекао би: „Молитва Сатани!“, ко се бави јогом, рекао би: „Трансцендентална вибрација!“, неки интелектуалац одговорио би: „Индијска бајалица!“⁴ већина људи на улици одговорила би са: „Молим?“, „Боле ме уво!“, „Пусти те глупости!“ или „Иди, бре, о чему ти мислиш!“, а неко би оног ко пита сигурно повео и до најближе болнице на посматрање.

У којој мери је и ко од њих одговорио на горње питање? — Мантра делује пре свега на човеково суптилно тело па и није чудо што се неко – замантра. Мантра је каткад и молитва, међутим – не Сатани! Важећа дефиниција мантре јесте *трансцендентална вибрација*,⁵ али то нама не значи ништа – док не искусимо! Мантра никако није бајалица, а индијска је у томе што је већина мантри на санскр(и)ту, језику древне Индије, а заправо и управо – макар у духовноме смислу –⁶ језику индоаријске или индоевропске цивилизације, одакле су и потекли скоро сви данашњи европски и један део азијских народа па и ми овде Срби чије име може да се протумачи једино на санскр(и)ту, а значи *они који бију (-би) главом/роговима (Ср-)*,⁷ тј. *јаки као бикови!*⁸ Дакле, мантра је део најстаријег, изворног српског културног наслеђа, а то што смо ми на мантре умногоме заборавили, то не значи да и даље мантра не спада у исту категорију са Бадњаком и Божићем,⁹ дакле старије и од славе! А оном кога ни реч *мантра* не занима, цела ова прича звучаће – наравно, бесмислено! Понеком психијатру мантра би вероватно представљала начин да човек – клинички излуди, и то обично у некој секти и слично! Али ко је луд? И је ли секта све што не разумемо? Повезујемо ли реч *мантра* са појмом *секта* јер заправо – не знамо. *А незнање је страх, а знање је храброст*, вели древна индијска изрека. Зато хајде да се обавестимо шта јесте мантра!

Према Ведама, древноиндијској збирци стручних дела и расправа у скоро свим данашњим пољима знања, дефиниција мантре полази од дефиниције човека. Наиме, човеково биће састоји се од (грубог) тела, од суптилног тела тј. ауре/психе/ума и разума/мисли, осећања, жеља, интелигенције и ега и од свесности тј. душе. Е сад, мантра је оно што је на нивоу свесности или душе, дакле нешто чисто свесно, трансцендентално или духовно! И стога мантра – звуковно гледано – ни не путује кроз ваздух и етар, него нивоом суптилног тела, те је зато и исправније рећи да је мантра – вибрација! Укратко, мантра је вибрација сачињена од чисте свесности, од трансценденције, од оне исте твари од које је и душа! Још краће, када душу пребациш у звук – добијеш мантру, духовни звук или, како би то Месмер рекао, *звучање душе!*

Наравно, све мора имати своју сврху па и то звучање душе! Запитајмо се, што би душа и коме да звучи? Ником другом него егу, интелигенцији, жељама, осећањима, мислима и телу саме. А зашто? – Па звук лечи, што је и медицински потврђено, и не

³ За идеју предавања и почетни пример захваљујем се Драгани Воркапић, из Ниша.

⁴ Упоредити: М. Вујаклија, *Лексикон страних речи и израза*, Београд, 1986, одр. *мантра*.

⁵ А. Ч. Бактиведанта Свами Прабупад, *Наука о самоспознаји*, Суботица, 1994. погл. *Разумевање Кришне и Христа*. Целокупно дело, на енглеском, може се бесплатно скинути са <http://www.iskcondesiretree.info/> (Books, Śrīla Prabhurāda, Science of self-realization), на хрватском са <http://www.plavidcak.org/> (Књиге), а на српском по цени штампе поручити од издавачке куће *Би-Би-Ти* на број 0643907752 (Александар Перић).

⁶ В. Станишић, *Увод у индоевропску филологију*, Београд, 2006, 30.

⁷ Ж. Вељковић, *Древни Срб(њ)и и други народи у Ведама (ведској књижевности)*, Београд, 2009, 4. Видети и: А. Глуhak, *Hrvatski etimološki rječnik*, Zagreb, 1993, одр. *Srbin*.

⁸ Упоредити: V. Georgiev, *Introduction to the history of the Indo-European languages*, Sofia, 1981, 168.

⁹ А. Глуhak, Нав. дело, под одрр.